

Отже, дидактизація викладання навчально-теоретичної дисципліни, що є процесом перетворення лінгвістичної інформації в засіб пояснення змісту шкільних предметів з метою формування в учнів мовної та мовленнєвої компетентностей, дозволяє забезпечити основну й супутню актуалізацію матеріалу філологічного й психолого-педагогічного циклів через осмислення закономірностей відбиття теоретично-концептуальних положень в конкретиці їхнього предметно-практичного застосування. Компонентами дидактизації є мотиваційний, когнітивний та технологічний. Формування готовності студентів до застосування теоретичних знань може здійснюватися за різними видами їхньої фахової підготовки, представлені всім спектром лінгвістичних навчальних дисциплін (наприклад, «Лексикологія», «Стилістика», «Історія мови», «Теоретична граматика» тощо). Розробка навчально-методичного супроводу дидактизації цих дисциплін є однією з перспектив дослідження окресленої проблеми.

Література:

1. Лінгводидактика в сучасних закладах освіти / За заг. ред. А. М. Богуш. – Одеса: ПНЦ АПН України, 2001. – 269 с.
2. Педагогика: Большая современная энциклопедия / Сост. Е. С. Рапацевич. – Мн.: «Современное слово», 2005. – 720 с.
3. Beacco J.-C., Castellotti V., Chiss J.-L. L'approche par competences dans l'enseignement des langues / J.-C. Beacco, V. Castellotti, J.-L. Chiss. – Paris: Les Editions Didier, 2007. – 308 p.
4. Borg S. La notion de progression / S. Borg. – Paris: Les Editions Didier, 2001. – 176 p.
5. Dictionnaire de didactique du francais langue etrangere et seconde / Sous la direction de Jean-Pierre Cuq. – Paris: Cle international, 2003. – 304 p.
6. Un Cadre europeen commun de reference pour les langues: apprendre, enseigner, evaluer. – Paris: Les Editions Didier, 2001. – 192 p.

РЕАЛІЗАЦІЯ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ФАХОВОЇ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ФІЛОЛОГІЇ

УДК 378+378.22+37.032+80

Копуць О. А.

У статті розглянуто проблему забезпечення якості навчання майбутніх фахівців освітньої галузі у вищих навчальних закладах, описано хід експериментально-дослідного навчання магістрантів та процесу реалізації моделі формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології.

Ключові слова: фахова лінгводидактична компетентність, майбутні магістри філології, модель, експериментально-дослідне навчання.

РЕАЛИЗАЦИЯ МОДЕЛИ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ЛИНГВОДИДАКТИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ МАГИСТРОВ ФИЛОЛОГИ

Копуць О. А.

В статье рассмотрена проблема обеспечения качества обучения будущих специалистов образовательной отрасли в высших учебных заведениях, описан ход экспериментально-опытного обучения магистрантов и процесса реализации модели формирования профессиональной лингводидактической компетентности будущих магистров филологии.

Ключевые слова: профессиональная лингводидактическая компетентность, будущие магистры филологии, модель, экспериментально-опытное обучение.

REALIZATION OF THE MODEL AIMED AT FORMING PROFESSIONAL LINGVODIDACTIC COMPETENCE OF THE FUTURE MASTERS OF PHILOLOGY

Kopus O. A.

The article highlights the problem questioning the quality of education intended for the future specialists dealing with the sphere of education at institutes of higher education; the course of experimental and research education intended for postgraduates as well as the process of realization of the model aimed at forming professional lingvodidactic competence of the future masters of philology are described.

Key words: professional lingvodidactic competence, future masters of philology, model, experimental and research education.

Актуальність проблеми формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології продиктована вимогами і потребами сучасного динамічного полікультурного світу, для повноцінної професійної реалізації в якому майбутньому фахівцеві недостатньо глибокого засвоєння теорії мови. Сьогодні необхідний принципово новий підхід, який би ґрунтувався не лише на опануванні магістрантами теоретичних знань, умінь та навичок, а й сприяв би розвитку їхнього особистісного досвіду у створенні власних стратегій навчання мови в інформаційному та соціокультурному середовищі, формуванні наукового мислення, мотивації до подальшої дослідницької діяльності.

Аналіз наукових джерел засвідчує, що в сучасній українській лінгводидактиці накопичено значний досвід щодо формування в учнів загальноосвітніх шкіл, студентів вищих навчальних закладів компетентності/компетенції: комунікативної (А. Богуш, М. Вашуленко, О. Горошкіна, С. Караман, Т. Ладженська, Л. Мацько, М. Пентилюк, Л. Скуратівський, Г. Шелехова та ін.), лінгводидактичної (Н. Остапенко), лінгвістичної, мовленнєвої та комунікативної (З. Бакум), мовної (І. Дроздова, Ю. Тельпуховська), мовленнєвої (Н. Веніг), професійної мовнокомунікативної (К. Климова, Т. Симоненко), дискурсивної (Н. Головіна, О. Кучерява), лексикографічної (А. Надолинська), соціокультурної (І. Воробйова, В. Топалова), міжкультурно-комунікативної (Ж. Горіна), культурно-країнознавчої (Л. Голованчук), крос-культурної комунікативної (В. Загороднова), професійної (О. Семенов), риторичної (Н. Голуб), фонетико-орфоепічної (Н. Босак) тощо. Тим часом у лінгводидактиці вищої школи немає спеціальних досліджень із проблем змісту і си-

стеми формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології.

Ретроспективний огляд наукових праць учених в аспекті досліджуваної проблеми дає підстави стверджувати, що для вдосконалення системи навчання майбутніх магістрів філології необхідні: подальший розвиток інноваційного змісту, технологій, форм організації навчального процесу, забезпечення науково-методичного супроводу й підготовки магістрантів, реалізація компетентнісного підходу, що уможливить створення ефективних моделей формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх фахівців освітньої ниви.

Meta statmi – описати процес реалізації моделі формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології; виявити найефективніші методи й прийоми для успішного забезпечення експериментально-дослідного навчання магістрантів.

В «Енциклопедії освіти» дефініція «модель» тлумачиться як «уявна або матеріально-реалізована система, яка відображає або відтворює об'єкт дослідження (природний чи соціальний) і здатна змінювати його так, що її вивчення дає нову інформацію стосовно цього об'єкта» [9, с. 516].

Моделювання як метод пізнання, що складається з процесу створення, дослідження та використання моделей у спеціальній літературі розглядається як: 1) дослідження об'єктів пізнання на їх моделях; 2) побудова моделей реально наявних предметів та явищ (живих організмів, суспільних систем, різноаспектних процесів і т. ін.); 3) педагогічне відтворення дидактичних і психічних процесів, характеристик, явищ, систем, а також суб'єктів освіти за допомогою реальних (фізичних) або ідеальних (логічних, математичних) моделей [4, с. 487].

Досліджуючи процес моделювання, С. Гончаренко підкреслює, що він є універсальним методом дослідження, оскільки дозволяє вивчати процес до його здійснення, сприяє виявленню імовірних негативних наслідків, усуненню їх ще до реального прояву. Це в свою чергу дозволяє більш цілісно вивчати процес, тому що уможлиблюється виявлення не лише елементів, функцій, а й зв'язків між ними, розгляд змодельованого процесу у різних виявах, всебічно чітко й виразно; полегшення теоретичного його аналізу, і відповідно, обґрунтування шляхів діяльності [6].

Модель формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології на засадах компетентнісного підходу тлумачимо як таку, що враховує процес підготовки у вищому педагогічному закладі освітньо-кваліфікаційного рівня магістра з урахуванням їхніх запитів, можливостей, передбачає використання в ньому освітніх ресурсів інформаційно-навчального середовища, принципів, методів, інноваційних технологій навчання, поєднує зміст керованого навчання та самоосвіту й саморозвиток, визначає змістові компоненти, стратегічні напрями, етапи навчання, педагогічні засоби та умови реалізації етапів, сучасні підходи лінгводидактичної підготовки магістрантів, націлює на формування в них потреби в підвищенні рівня фахової лінгводидактичної компетентності для подальшої професійної самореалізації. Зазначена модель була розроблена нами на формувальному етапі експерименту. У її основу покладено авторські спецкурси, спецсемінари та навчальні модулі,

зміст яких органічно поєднується з традиційними дисциплінами гуманітарного (мовознавчого і лінгводидактичного) циклу.

Для реалізації запропонованої моделі викладачам і магістрантам (для самопідготовки) було надано науково-методичне забезпечення: програми, опорні конспекти, посібники, методичні рекомендації (електронний та друкований варіанти). Кожен спецкурс, спецсеминар, запропоновані модулі мають чітку структуру, що поєднує компоненти: *лінгвістичний* (забезпечує аудиторне та самостійне вивчення теоретичного матеріалу із лінгвістики та лінгводидактики); *полікультурний* (забезпечує створення позитивної мотивації, формує мовну особистість, яка усвідомлює свою належність до українського суспільства, навчання і виховання в дусі національних традицій, поваги до державної мови, мов національних меншин та народів світу, що дає змогу магістрантам стати повноцінними учасниками міжкультурного спілкування в поліетнічному середовищі); *соціокультурний* (полягає в поліхронії мови – здатності об'єднувати й утримувати в структурі мови результати пізнання соціумом навколишньої дійсності, результати, здобуті на різних синхронних зрізах; соціокультурний компонент представлений не довільно дібраними текстами, а у вигляді системи тем (Всесвіт – людство – народ – «Я» – минуле – сучасне – майбутнє; національне – загальнолюдське; духовна спадщина рідного народу – і людства; краса у природі і людині, в мистецтві і мові); *методологічний* (передбачає впровадження інтегрованої інформаційно-комунікаційної, особистісно зорієнтованої, проблемно-модульної, корпоративної технології, реалізується через систему лекційних, семінарських, лабораторних занять, містить завдання для дослідницької, проектної та самостійної роботи, інструкції, рекомендації, список літератури); *діагностичний* (забезпечує систему поточного і підсумкового контролю, самодіагностику і діагностику). Визначено мовну, мовленнєву, комунікативну, предметну, дослідницьку компетенції, якими мають оволодіти майбутні магістри філології за результатами вивчення кожного запропонованого модуля із лінгвістичних, лінгводидактичних дисциплін, спецкурсів та спецсеминарів. Означені компетенції, на нашу думку, є складниками фахової лінгводидактичної компетентності.

Стратегію навчально-методичного забезпечення магістрантів визначає система знань, що забезпечує реалізацію функцій, покладених на майбутнього магістра філології відповідно до обсягу вимог, які висуває до нього сучасне науково-педагогічне, лінгвістичне та лінгводидактичне знання, а також сукупність соціальних вимог, адекватних часові; демонстрація на високому якісному рівні наявних кваліфікаційних коефіцієнтів, можливість самореалізації і самовдосконалення через послуговування інтегрованих інформаційно-комунікаційної, проблемно-модульної, корпоративної технології та їх компонентами шляхом застосування лінгвістичних (вербальних, невербальних), паралінгвістичних, лінгвометодичних, комп'ютерних засобів комунікації.

Для реалізації запропонованої моделі під час вивчення курсів «Методика навчання української мови у профільній школі», «Методика викладання української мови (за професійним спрямуванням)» та спецкурсів «Основи перекладу й літературного редагування», «Термінознавство» й інших одним із важливих завдань було розроблення ефективного методичного забезпечення,

яким передбачено реалізаційний комплекс заходів та компонентів цілеспрямованого впливу на особистість.

У результаті аналізу освітньо-кваліфікаційних характеристик і освітньо-професійних програм підготовки магістра спеціальності 8.01010301 Філологія* Українська мова і література, дослідження рівня сформованості фахової лінгводидактичної компетентності магістрантів, опрацювання спеціальної літератури й урахування даних діагностування було визначено мету, завдання, вихідні положення, зміст і структуру експериментально-дослідного навчання.

На основі надбавь лінгводидактики, аналізу наявного навчально-методичного забезпечення з лінгводидактики, експериментально-дослідну роботу з розроблення навчально-методичної системи формування фахових компетенцій майбутніх магістрів філології побудовано з урахуванням: 1) сучасних підходів до формування фахової лінгводидактичної компетентності (особистісно зорієнтований, компетентнісний, системний, синергетичний, проблемний, комунікативно-діяльнісний); 2) загальнодидактичних принципів (системність, послідовність, зв'язок навчання з життям, активізація пізнавальної активності, систематичності, індивідуалізації, диференціації та ін.), лінгводидактичних (пізнавально-практичної спрямованості навчання мови; комунікативної і функціонально-стилістичної спрямованості навчання мови; вивчення мови в структурній цілісності; вивчення мовних явищ в єдності форми і змісту; активізація взаємовпливу навчання мови й розвитку мислення та мовлення; використання мовленнєвої практики для засвоєння теорії мови і, навпаки — теорії мови для розвитку мовлення); специфічних (вивчення мовних одиниць на основі аналізу тексту в єдності змісту і форми; використання текстів професійного спрямування як домінуючого дидактичного матеріалу на заняттях; зумовленості основного напрямку в навчанні лінгвістичних та лінгводидактичних дисциплін комунікативною функцією в усіх проявах; засвоєння термінологічної лексики; тісного взаємозв'язку в засвоєнні мовних, мовленнєвих, професійно-комунікативних компетенцій).

Дослідно-експериментальне навчання проводилося за таких умов: 1) експериментальні групи обов'язково проходили всі етапи формування фахової лінгводидактичної компетентності за розробленою програмою; 2) за результатами діагностичних поточних зрізів в експериментальних групах аналізувалася динаміка формування комплексу компетенцій, що є складовими фахової лінгводидактичної компетентності, визначався зміст коректив, які необхідно внести в подальше експериментальне навчання.

Магістранти працювали за чітко визначеним варіативним змістом удосконалених планів і програм з лінгвістичних і лінгводидактичних дисциплін, авторських спецкурсів і спецсеінарів. У процесі формувального етапу експерименту активно використовувалися традиційні та інноваційні технології (комунікаційно-інформаційні технології, інтерактивні технології, дидактичні ігри, кейс-технології, або метод аналізу конкретних ситуацій). Під час доборо методів і технологій навчання перевагу віддавали ігровим, діалоговим технологіям, пов'язаним зі створенням комунікативного середовища (педагогічна взаємодія), інформаційно-комунікаційним і проблемно-модульним технологіям.

Застосування пропонованих технологій на формувальному етапі експерименту передбачало реалізацію таких цілей: розвиток навичок аналізу і критичного мислення; поєднання теорії і практики; аналіз різних підходів та поглядів щодо розв'язання проблем, їх мовне оформлення; формування навичок оцінювання альтернативних варіантів в умовах невизначеності; висловлювання аргументів «за» і «проти»; ведення дискусій.

Пріоритет серед пропонованих технологій на формувальному етапі експерименту надано інтерактивним, ігровим, інформаційно-комунікаційним технологіям, проблемно-модульним й у форматі навчально-методичного забезпечення – розробленим нами комп'ютерному практикуму із лінгводидактичних дисциплін, спецкурсів, термінологічному словнику-мінімуму з електронними навчальними завданнями до курсу «Методика навчання мовознавчих дисциплін у ВНЗ», ефективність яких у формуванні фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології підтверджена експериментально.

Так, під час експерименту доведено, що навчання за розробленою навчально-методичною системою сприяє формуванню в магістрантів навичок правильного аналізу ситуацій, тобто визначення ознак проблеми; виявлення можливих причин їх виникнення; з'ясування істинної причини через діагностування; аналізу можливих варіантів вирішення, вибору найбільш оптимального з них, приведення його в дію і паралельного здійснення контролю.

Пропонована навчально-методична система впроваджувалася на заняттях лінгводидактичних курсів та серії пропонованих спецкурсів. Активне застосування в навчальному процесі аналізу конкретних ситуацій, пов'язаних з майбутньою професійною діяльністю, супроводжувалося одночасним поглибленням знань магістрантів з мовознавчих дисциплін з виокремленням підсистем та мовних і мовленнєвих одиниць, їх функцій, способів творення, взаємозв'язків та відношень, виконанням різноманітних завдань та вправ пасивно-активно-репродуктивного характеру.

У формуванні фахової лінгводидактичної компетентності важливе значення мали вправи й завдання, спрямовані на розвиток інтелектуальних здібностей (підготовчі, діагностичні, мотиваційні, рефлексивні, тренувальні, узагальнювальні, контрольні), а також вправи, які формують загальнотеоретичні та прикладні компетенції. Активно пропонувалися розпізнавальні, перетворювальні (трансформаційні), конструктивні вправи, які представлено на репродуктивному й продуктивному рівнях; на концепції когнітивної методики (аналітичні, комунікативні, асоціативні, дослідницькі); види вправ, спроектовані на розвиток мовлення. Особливу увагу було приділено вправам, які формують мовленнєву та комунікативну компетенції (лінгвостилістичні та комунікативно-ситуативні вправи і завдання). Це насамперед вправи, розроблені з урахуванням функціонально-стилістичного аспекту навчання мови, вправи для комунікативної взаємодії у формі монологічного та діалогічного дискурсів (як процесу мовленнєвої поведінки), текстово-мовленнєвої діяльності.

Експериментально-дослідне навчання проводилося поетапно. Ми виходили з того, що формування фахової лінгводидактичної компетентності магістрантів є складним, багатоаспектним процесом науково-пізнавальної, прак-

тичної й контроль-рефлексивної діяльності, що є важливим для майбутніх магістрів філології як у процесі навчання, так і в майбутній професійній діяльності. Кожний етап вимагав відповідних дій та реакцій викладача й магістранта, оптимального вибору форм, методів, прийомів, засобів і видів навчальної діяльності.

Програму формувального етапу експерименту було спроектовано таким чином, щоб магістранти самостійно наближалися до адекватної ситуації професійно-мовленнєвого пошуку: від аналізу власного мовлення до аналізу мови пропонувананих зразків професійного спрямування; від розроблення авторських проектів до ситуативно-адекватного застосування мовно-мовленнєвих ресурсів під час промови, виступу, дискусії, діалогу, захисту проектів та індивідуальних дослідницьких завдань.

Окрім того, у системі роботи з розвитку професійного мовлення особливо-го значення набуло опрацювання магістрантами рекомендованої літератури із зазначенням таких видів навчальної діяльності: розроблення серії занять за першоджерелами відповідно до виучуваної теми; словесний опис базової теми спілкування; укладання термінологічного словника-мінімуму; створення власних й трансформування готових текстів професійного спрямування за жанрами; написання рефератів, доповідей, повідомлень; рецензування виступів, рефератів, промов та повідомлень магістрантів, виконання коментарного супроводу тощо.

Стрижневим компонентом програми експериментально-дослідного навчання стала упорядкована нами система вправ і завдань, що використовувалися на відповідних етапах для формування в магістрантів фахової лінгводидактичної компетентності. До вправ, що співвідносилися із репродуктивним рівнем, було віднесено наслідувальні (за поданим зразком вчилися вилучати в текстах професійного спрямування несуттєві деталі; правильно оформляти конспекти, розширювати тексти, редагувати тексти професійного спрямування), що передбачали автоматизацію типових конструкцій мовленнєвих форм і моделей. Продуктивно-перетворювальні вправи передбачали тренування й розвиток культури і техніки мовлення, пошуку динамічних відтінків висловлювання в мовленнєвій діяльності (чітке обґрунтування теоретичного матеріалу, аналіз, переказування, пояснення тощо). Чільне місце відводилося заміні одних мовленнєвих конструкцій іншими, синонімічними. Це сприяло збагаченню стилю мовлення магістрантів, уникненню мовленнєвої одноманітності, помилок у конструюванні власного і чужого висловлювання.

Доміnantними у формуванні фахової лінгводидактичної компетентності обрано лінгводидактичні стратегії з виокремленням компонентів, якими передбачено лінгвостилістичні та комунікативно-ситуативні вправи, у процесі виконання яких магістранти вели спостереження й аналізували мовні одиниці у зв'язному тексті, здійснювали стилістичне експериментування, конструювання зв'язних висловлювань, редагували виступи, реферати, дослідницькі проекти.

Отже, формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології є складним багатоаспектним процесом науково-пізнавальної, практичної і контроль-рефлексивної діяльності, тому в ній передбачено поетапне формування мовної, мовленнєвої, комунікативної компетенцій май-

бутніх магістрів філології: мотиваційно-пізнавальний, оперативно-конструктивний та продуктивно творчий, щоб на кожному з наступних етапів магістранти успішно наближалися до адекватної ситуації професійно-мовленнєвого пошуку через пропонувані види діяльності, упорядковану нами систему вправ і завдань, розроблену навчально-методичну систему, стрижневими компонентами якої є інноваційні технології навчання проєктні, стратегічні, діалогові, монологічні, текстової діяльності, інформаційно-комунікаційні, інтерактивні). У процесі формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології найефективнішими виявилися стилістичний експеримент, редагування, дослідницький метод.

Перспективу подальшої роботи вбачаємо в розробці технології формування фахової лінгводидактичної компетентності майбутніх магістрів філології за допомогою дистанційних засобів навчання.

Література

1. Бакум З. П. Теоретико-методичні засади навчання фонетики української мови в гімназії: [монографія] / Зінаїда Павлівна Бакум. – Кривий Ріг : Видавничий дім, 2008. – 338 с.

2. Богуш А. М. Мовленнєвий компонент дошкільної освіти / А. М. Богуш. – Х. : Вид-во «Ранок», 2011. – 176 с.

3. Богуш А. М. Формування мовної особистості на різних вікових етапах: [монографія] / А. М. Богуш, О. С. Трифонова, О. І. Кисельова, Ж. Д. Горіна, М. Л. Черкасов. – Одеса : ПНЦ АПН України, 2008. – 272 с.

4. Большой энциклопедический словарь / Под ред. А. М. Прохорова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : Большая рос. ЭНЦИКЛ. ; СПб. : Норинт, 1998. – 1456 с.

5. Голуб Н. Б. Риторика у вищій школі: [монографія] / Ніна Борисівна Голуб. – Черкаси : Брама – Україна, 2008. – 400 с.

6. Гончаров С. М. Інтерактивні технології навчання в кредитно-модульній системі організації навчального процесу: [навч.-методичний посібник] / Станіслав Михайлович Гончаров. – Рівне : НУВГП, 2006. – 172 с.

7. Горошкіна О. М. Лінгводидактичні засади навчання української мови в старших класах природничо-математичного профілю: [монографія] / Олена Миколаївна Горошкіна. – Луганськ : Альма-матер, 2004. – 362 с.

8. Дороз В. Ф. Крос-культурне навчання учнів-білінгвів української мови: [монографія] / Вікторія Дороз. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 456 с.

9. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В. Г. Кремень. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.

10. Дроздова І. П. Формування мовної компетенції у студентів технічних спеціальностей вищих навчальних закладів Східної України (на матеріалі курсу «Ділової української мови»): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Дроздова Ірина Петрівна. – К., 2001. – 248 с.

11. Караман С. О. Упровадження педагогічних інновацій у теорію і практику професійної підготовки вчителя-словесника / Станіслав Караман // Вісник Львівського університету. Серія філол. – Вип. 50. – Львів, 2010. – С. 87-97.

12. Остапенко Н. М. Особливості методики проведення експериментально-дослідного навчання з проблеми формування лінгводидактичних компетентностей студентів-філологів / Н. М. Остапенко // Вісник Черкаського ун-ту. Серія «Педагогічні науки». – Вип. 148. – Черкаси, 2009. – С. 12-17.

13. Семенов О.М. Професійна компетенція вчителя української мови і літератури : [програма спецкурсу для студентів спеціальності 7.010103 «Педагогіка і методика середньої освіти. Українська мова та література»] / Уклад. О. Семенов. – К.-Глухів : РВВ ГДПУ, 2003. – 49 с.

14. Симоненко Т. В. Теорія і практика формування професійної мовнокомунікативної компетенції студентів філологічних факультетів : [монографія] / Тетяна Володимирівна Симоненко. – Черкаси : БРАМА, 2006. – 328 с.

СТИЛІ МИСЛЕННЯ, В АЛГОРИТМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

УДК: 378.937+378.126+378.14

Сметаніна Л. С.

У статті проведений аналіз стилів мислення, які лежали в основі алгоритмічної діяльності на різних етапах розвитку науки. Виділені їх компоненти. Схарактеризовано стиль мислення, що є основою алгоритмічної діяльності на даному етапі розвитку технологій складання алгоритмів.

Ключові слова: алгоритмічна діяльність, стилі мислення, алгоритмічний стиль мислення, системно-алгоритмічний стиль мислення.

СТИЛИ МЫШЛЕНИЯ В АЛГОРИТМИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Сметанина Л. С.

В статье проведен анализ стилей мышления, которые лежали в основе алгоритмической деятельности на разных этапах развития науки. Выделены их компоненты. Охарактеризован стиль мышления, являющийся основой алгоритмической деятельности на данном этапе развития технологий составления алгоритмов.

Ключевые слова: алгоритмическая деятельность, стиль мышления, алгоритмический стиль мышления, системно-алгоритмический стиль мышления.

STYLES OF THOUGHTS WHICH ARE UNDERLAID ALGORITHMIC ACTIVITY

Smetanina L. S.

In the article the analysis of styles of thoughts is conducted. Styles of thoughts which was underlaid algorithmic activity on the different stages of development of science. Their components is selected. System-algorithmic style of thought is described.

Keywords: algorithmic activity, style of thought, algorithmic style of thought, system-algorithmic style of thought.